

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Qui Ecclesias unitas habent, Vicariis perpetuis portionem congruam
assignare oportere. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

CAP. L. *Quomodo impendenda
Vnctio extrema.*

E St autem Vnctio impendenda cum expositione Vnctionis & mandati Apostolici, quod sic habet: Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesie, ut orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini; & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus; & si in peccatis sit, remittentur ei. Postremo loco adhibebit Parochus admonitionem preparationis ad mortem; quemadmodum Enchiridion docebit.

Iac. vli.

CAP. LI. *A sepultura nemo, in communione decedens, repellendus.*

Q uod ad sepulturam attinet, quis poterit negare, rem longe piissimam esse, & in veteri & in nova lege accurate observatam, ut Christianorum (qui spem resurrectionis habent) corpora, non pecudum more disjiciantur, sed in cœmeterii sinum recondantur,

Gen. 23.
25.

quod etiam alto mysterio non caret? Ab hac ergo sepultura nemo Christianus, qui in communione decessit Ecclesie, arceatur, et si casu mortuus fuerit. Quum enim communicabatur viventi, & mortuo communicandum est. Soli vero hæretici, excommunicati, publici latrones, & hi, qui sibi mortem, criminis conscientia adacti, consciverunt; & quos in peccato letali, nullis pœnitentiæ signis præcedentibus, decessisse constiterit, prohibeantur.

c. ex parte de sepult.

CAP. LII. *Quam admonitionem in sepulturis & exequiis fieri oporteat.*

I N sepulturis autem & Exequiis, mortalitatis atque hujus calamitosæ vitæ admonitio diligens fiat; atque excitandi inter alia præfentes, ut recogitent, sibi eodem modo hinc excedendum esse, sese in hac terra peregrinos agere, aliam autem inquirere, ad quam semper oporteat suspirare. Nam, quo pacto ad exorandam pro defunctis Dei misericordiam commonendi sint, supra diximus.

Heb. II.

P A R S O C T A V A.

CAP. I. *De victu Parochorum.*

Ex Cont. Tolet. II. c. 8.

S Vperest, ut de victu Parochorum dispiciamus. Hic imprimis, quod Christus docuit, & sacri Canones maxime serio præceperunt, præmittendum duximus: nempe ut Sacramenta Ecclesiastica gratis ministrantur; dicente Domino: Gratis accepistis, gratis date. Quamobrem neque pro baptizandis consignandisque fidelibus, neque pro collatione Chrismatum, vel promotionibus graduum, neque aliis Sacramentis distribuendis, precia quælibet vel præmia, nisi quid voluntariè offeratur, recipienda sunt. Neminem quoque ad quæstuosas Exequias cogi, aut pro sepultura munus aut precium exigi volumus, secundum Canonicas sanctiones; Custodi interim ac vespilloni de sua mercede nihil detrahentes.

Matt. 10.
Ex Cont. Tribu-
rensi ac
Varensi.
c. in Eccle-
siastico. c.
præcipien-
dum 13.
q. 2.

CAP. II. *Parochis victus necessarius
suppeditandus.*

A T, quum lex Divina præcipiat, non alligandum os bovi trituranti, quod utique, non boum causâ sed propter nos dictum, Christus in Euangelio explicat: Dignus, inquit, est mercenarius mercede sua. ac Paulus toto capite 9 primæ ad Corinth. confirmat: Quis enim militat suis stipendiis un-

Dent. 25.
1 Tim. 5.
Matt. 10.
1 Cor. 9.

quam? quis plantat vineam, & de fructu ejus non edit? quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat? neque enim magnum est, si, qui spiritualia seminant, carnalia etiam metant. Quamobrem dispiciendum est, ut Parochis, Euangelii prædicatoribus, certa ac competens ministratio victus & vestitus fiat, idque ad eum modum, ne, in administrandis Sacramentis quippiam exigendo, oneri sint Parochianis, aut cibum, vicatim discurrendo, emendicare cogantur; quo nihil turpius aut sordidius.

CAP. III. *Vicecuratos, quos vocant,
ex proventibus Ecclesie congruam
sustentationem recepturos.*

I Mprimis igitur, qui per Vicarios seu Vicecuratos Ecclesias Parochiales regendi potestatem à Nobis acceperunt, iisdem Vicariis tantam, ex proventibus Ecclesie, partem assignabunt, qua vitam congruè sustentare possint. Quod Nos inter visitandum, pro ratione locorum ac Parochiarum ut fiat, ordinabimus.

CAP. IV. *Qui Ecclesias unitas habent,
Vicariis perpetuis portionem congruam
assignare oportere.*

E cclesie Cathedrales ac Collegiatae, item Monachi seu Religiosi, qui Ecclesias

De præ-
ben. c. 11.
gnit. lib. 6.

fias Parochiales aut suis Ecclesiis vel Monasteriis unitas habent, aut regendas aliis committunt, aut presentando committi procurant; adeo interdum omnem proventum emungunt, ut residui reditus, qui Rectoribus Ecclesiarum permittuntur, nimis tenues sint & exiles. Quamobrem Nostræ curæ erit, ut tanta portio Rectoribus istis assignetur, unde jura Episcopalia solvere & congruam sustentationem habere possint.

CAP. V. *Vbi reditus non suffecerint, quid agendum.*

Ex Viennensi Concilio Clem. si una.

Vbi verò reditus Ecclesiarum non suffecerint, iuris consilium sequendum putamus; nempe ut duæ uniantur; aut, si id grave videbitur, saltem una aut plures etiam Vicariæ, quæ ad Altaria in ejusmodi Ecclesiis fundatæ sunt, ipsi Ecclesiæ Parochiali (ut vocant) incorporentur; sic tamen, ut, quoad fieri potest, per Parochum, Officium, ob quod Vicariæ illæ fundatæ sunt, minime negligatur. Porro, Decimas potissimum Parochis ac Ecclesiæ ministris deberi, non dubium est. Nunc, quum illæ passim à Laicis magna ex parte usurpentur, neque facile ex eorum manibus divelli possint; videndum, num diligenti cohortatione, aut alia via, Iuri consentanea, Parocho, cui Ecclesiæ reditus ad victum non sufficiunt, hinc aliquid emendicari possit.

CAP. VI. *Denarius consuetus, sed duplicatus, pendendus.*

Postremo loco, justum ac decens putamus, ut singuli Parochiani denarium illum con-

suetum, sed duplicatum, saltem in anno quater, videlicet in festis illis majoribus, veluti in Natali Dominico, Paschate, Pentecoste, Assumptioneque Virginis gloriosæ, id est, singulis festis duos denarios Parocho pendant. Neque enim, tantillum offerre, ulli onerosum esse aut videri potest. Quis enim tam fordidus est, qui non æquum putet, modicum quid caduci ac temporalis subministrare illi, à quo spiritualia ac æterna vicissim repetit? Certe omnes scire debent, eos, qui in sacrario operantur, quæ de sacrario sunt, edere; &, qui Altario deseruiunt, cum Altario participare. Nam & Dominus ordinavit his, qui Euangelium annunciant, de Evangelio vivere. Qui se unica solutione (quæ uno Albo Rotato fiet) liberare volet, id ipsi liberum esto. Ne verò Parochus aut in contentionem aut suspicionem trahatur, potius hæc pecunia per Ecclesiæ œconomos, aut alios probatæ fidei viros, colligetur, ac ipsi Parocho numerabitur.

I Cor. 9.

CAP. VII. *Laudabilem consuetudinem Agrippinæ Colonie per hæc non abrogari.*

Laudabilem tamen consuetudinem in Civitate Nostra Colonienſi erga sanctam Ecclesiam, pia devotione fidelium introductam, per has Nostras Synodales Constitutiones nolumus immutare, donec ipsis Parochis intra eandem Civitatem de sufficientiori victu fuerit provisum.

P A R S N O N A.

CAP. I. *De constitutionibus ac consuetudinibus Ecclesiasticis.*

DE constitutionibus humanis, ac Ecclesiasticis consuetudinibus, magna in presentiarum in Ecclesia Dei concertatio est; quam Ecclesiæ turbatores, ut Ecclesiæ autoritatem everterent ad nihilumque redigerent, invexerunt. At populus hic docendus est, sanctorum Patrum regulam sequi; qui diligenter admonent, Traditiones Ecclesiasticas, præsertim quæ fidei non officiant, ita observandas, ut à majoribus traditæ sunt. Sunt autem illa, quæ, non scripta, sed tradita custodimus, non unius generis; quemadmodum divus Augustinus tradit. Alia enim toto terrarum orbe observantur à Patribus, nobis quasi per manus tradita. Quæ quidem putan-

Aug. ad Ianuarium. c. 12. dist.

da sunt vel ab ipsis Apostolis, vel ex plenariis conciliis (quorum est in Ecclesia saluberrima autoritas) commendata atque statuta retineri, veluti quod Passio, & Resurrectio, & Ascensio in cælum, adventus Spiritus sancti, & Quadagesima, annua solemnitate celebrantur, quod die Veneris à carnibus abstinetur; atque alia multa, quæ ab universis merito observantur. Alia verò, quæ per loca terrarum regionesque variantur; sicut est, quod alii jejulant diem Mercurii, alii non; alii quotidie communicant Corpori & Sanguini Domini, alii certis diebus accipiunt; &, si quid aliud hujusmodi animadverti potest; totum hoc genus rerum liberas habet observationes. quod enim neque contra fidem Catholicam, neque contra bonos mores esse convincitur, indifferenter est habendum, & pro eorum, inter quos vivitur, societate servandum. Sic divus Ambro-